

[Justitsministeren.]

delige forbrugere. Det er da også mit indtryk, at firmaer, der sender varer på prøve eller til besigtigelse hos formodede kunder, sikrer sig disses samtykke på forhånd, medmindre der består en så fast forretningsforbindelse med kunderne, at der kan antages at foreligge et stiltiende samtykke.

Jeg vil gerne overveje, hvorvidt et indgreb ad lovgivningsvejen er rimeligt, og skulle hr. Poul Dam være i besiddelse af materiale, der viser, at uanmodet fremsendelse af varer på prøve eller til besigtigelse hos forbrugerne er en udbredt forretningsform, eller at den er begyndt at blive mere udbredt, end den tidligere har været, vil jeg gerne have det at vide. Jeg vil være taknemlig for oplysning herom fra hr. Poul Dam.

Poul Dam: Det drejer sig jo om en række forskellige tilfælde. Det drejer sig naturligvis om tilsendelse af varer til gennemsyn fra leverandører, som man har fast forbindelse med; det er ikke det, jeg tænker på. Men det drejer sig også om visse firmaer, som har gjort sig til speciale at handle på en måde, som, så vidt jeg kan se, er dækket af eller kan bringes ind under den formulering, ministeren brugte, nemlig en stiltiende accept. Det er f. eks. et par grammofonpladeklubber, som de kaldes, hvor man på et eller andet tidspunkt letsindigt har bestilt nogle plader, og så bliver man ved i årevis at modtage brevkort, som, hvis de ikke returneres, forpligter én. En højst ejendommelig juridisk situation!

Jeg er klar over, at retstilstanden må være den, som ministeren fremhæver, og jeg går ud fra, at det også vil blive fulgt ved domstolene, men jeg tror, at mange købere føler sig presset i disse situationer, og at det ville være af overordentlig stor forebyggende virkning, hvis man kunne få fastslået, at disse forretningsmetoder fra de pågældende firmaers side ikke vil kunne betale sig hverken på den ene eller den anden måde.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan sige, at jeg har også i min tidligere virksomhed som dommer været ude for tilfælde, der i alt fald åbnede betydelig tvivl om, hvorvidt det havde været berettiget af den pågældende forretning at fremsende varerne,

og hvor den pågældende, de var fremsendt til, kom i en ubehagelig situation, og jeg vil, som jeg sagde før, gerne overveje, om ikke det vil være rimeligt med en lovændring på dette punkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Andersen* til justitsministeren:

„Med anledning i, at retten i Grenå torsdag den 30. oktober d. å. overskred grundlovens 24 timers frist for en anholdt persons ret til at fremstilles for en dommer, beder jeg ministeren oplyse, om han ikke finder anledning til at indskærpe, at nævnte frist absolut skal respekteres?“

Jørgen Andersen: Mit spørgsmål tilsigter alene en principiel afklaring af domstolenes forhold til grundlovens § 71, stk. 3, og har ingen forbindelse med den verserende sag i retten i Grenå, som har givet mig anledning til at stille spørgsmålet. Jeg må mene, at folketinget vel betænkt har grundlovsfæstet omtalte beskyttelsesparagraf, og at ingen omstændigheder kan tillade fravigelse. Det er derfor mit håb, at ministeren deler denne opfattelse, og at han kan meddele mig et positivt svar.

Justitsministeren (Thestrup): Efter grundlovens § 71, stk. 3, skal enhver, der anholdes, inden 24 timer stilles for en dommer. Formålet med bestemmelsen er at hindre ulovlige og ukontrollerede frihedsberøvelser af borgerne, og som et naturligt supplement til reglen er det fastsat i retsplejeloven, at dommeren skal afeske politiet en nærmere forklaring, såfremt han får kendskab til, at 24 timers fristen ikke er overholdt.

I anledning af spørgsmålet har jeg undersøgt sagen fra Grenå, og jeg har fået oplyst, at den pågældende blev anholdt den 29. oktober 1969, kl. 15.15. Næste dags morgen kl. 9 blev det aftalt med dommeren, at den anholdte skulle fremstilles i forbindelse med et retsmøde i en domsmandssag, der skulle for kl. 14. Da domsmandssagen ikke var færdig kl. 15, gjorde politiet opmærksom på, at fristen snart var udløbet. Dommeren ønskede imidlertid domsmandssagen, som var lige ved at være afsluttet, afviklet først og tilkendegav såvel på dette tidspunkt som 10 minutter senere over for politiet, der